

ГЕОГРАФСКИ ФАКУЛТЕТ
УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Семинарски рад
Деградација земљишта
Земљиште

Земљиште као дио екосистема представља значајну компоненту животне средине. Истовремено је важан производни ресурс и услов одржања живота људи, великог броја биљака, а посредно и других живих бића. У земљиште се укорјењују биљке и живи милијарде микроорганизама. Поједине животиње за своје станиште имају управо земљиште. Земљиште није само станиште или повремено боравиште великог броја живих бића, јер сви организми у земљишту ступају у узајамне везе и са земљиштем чинећи са њиме јединствену целину. Та веза се састоји у међусобним педогенетским процесима.

Уништавањем и загађивањем земљишта смањује се продукција хране, што се одражава на живот становништва. Имајући све то у виду, земљиште се сматра стратешким ресурсом који се не може нити увозити нити замијенити.

Земљиште је веома сложена динамичка целина у којој се обавља размјена материје и енергије између живих организама и неживе природе преко низа физичких, хемијских и биолошких процеса. Земљиште није јасно ограничена цјелина. Према литосфери граница земљишта је поступна нарочито ако су земљишта развијена на растреситим стијенама (глине, лес, пијескови). Ипак, под земљишним системом сматрамо дио литосфере у коме се одвијају педогенетски процеси. Једно од одновних обележја земљишта је антизотропност у вертикалном правцу и мозаичност у регионалном смислу.

Земљиште је један од основних фактора развоја. Настаје као резултат разарања и распадања стијенске подлоге у комбинацији са деловањем живе и неживе органске материје са површине земље. Оно представља природно добро, затим добро од општег интереса-друштвено добро, а с обзиром на ограниченост у квантитету и квалитету – и економско добро. Урбана експанзија је довела у питање коришћење укупног земљишта. У свим земљама Европе, постоји тенденција смањења пољопривредног и шумског земљишта на рачун земљишта за грађевинске намене. Тренд пораста насеља, урбаних и полуурбаних зона и њиховог физичког раста у простору, наставља се углавном на рачун пољопривредног земљишта.

У Србији постоји велики број рудника угља, каменолома, глиништа и сличних површина које се након експлоатације препуштају природној рекултацији – процесу који тече веома споро, мери се десетинама година, док на неким локацијама није могућ. правилан приступ рекултацији подразумијева плански поступак, на основу базе података.

Нови материјали и технологије омогућавају да се у многим областима грађевинарства остварују значајна побољшања у домену брже, сигурније, ефикасније изградње, одржавања и санације грађевинских објеката, пре свега нискоградње, иако неки материјали имају широку примену у свери заштите животне средине и високоградње.

За потребе рада усвојена је подела земљишта на три основне врсте:

пољопривредно земљиште које чине: ораниц и баште, воћнаци, виногради, ливаде, пашњаци, рибњаци, трстици и баре;
шумско земљиште;
грађевинско и неплодно земљиште.

Људским активностима везаним за индустријске активности, за произвоњу енергије, за вађење и дистрибуцију руда, саобраћаја и др. настају загађујуће материје. Настале загађујуће материје

доспевају у ваздух, воде и земљиште. Загађујуће материје из ваздуха гасовите или у облику аеросола, углавном временом доспијевају у земљиште, а затим у подземне и површинске воде.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com